

Dosarul nr. 3ra-643/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V. Dodon)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Negru, A. Bostan, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Mitrofan,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de
Valeriu Mitrofan împotriva Instituției Publice „Centrul de Excelență în Construcții” cu
privire la constatarea privării de acces la informație și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Valeriu Mitrofan împotriva hotărârii din 20 iunie 2019
a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 23 ianuarie 2019, Valeriu Mitrofan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Instituției Publice „Centrul de Excelență în Construcții” cu privire la
constatarea privării de acces la informație și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Valeriu Mitrofan a indicat că ofițerul superior
de investigație PCE al Direcției teritoriale Centru a CAN, i-a expediat o încheiere prin
care l-a informat că la 24 iulie 2009 directorul Colegiului de Construcții din Chișinău
a sesizat Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, care la data de
28 august 2009 a inițiat cauza penală nr. xxxxxxxxxx, în baza art. 328 alin. 1) Cod penal
privind înstrăinarea imobilului amplasat pe strada Gheorghe Asachi, nr. 71/6, lit. U.

Reclamantul a relatat că în baza Legii privind accesul la informație a solicitat de
la administrația Centrului de Excelență în Construcții să-i elibereze copia sesizării din
24 iulie 2007, semnată de directorul Colegiului de Excelență în Construcții adresată
Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și copia răspunsului
Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției la sesizarea dată, care
au un caracter public și nu cad sub incidența informației oficiale cu caracter limitat.

Până la data depunerii cererii în instanța de judecată n-a primit copia documentelor solicitate.

Reclamantul consideră că Centrul de Excelență în Construcții din or. Chișinău în persoana directorului Valeriu Pelivan, prin acțiunile și inacțiunile sale, în mod flagrant a neglijat prevederile legale. Totodată, pârâtul Centrul de Excelență în Construcții din or. Chișinău a comis în raport cu dânsul o faptă ilicită, prin încălcarea dreptului de acces la informație, faptă ce i-a cauzat suferințe psihice.

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, obligarea Centrul de Excelență în Construcții din or. Chișinău să-i elibereze copia sesizării din 24 iulie 2007, semnată de directorul Colegiului de Excelență în Construcții Valeriu Pelivan, adresată Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și copia răspunsului Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției la sesizarea dată, repararea prejudiciului cauzat în mărime de 2000 lei din contul Centrului de Excelență în Construcții, prin refuzul nelegitim de a furniza informații sau prin alte acțiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informații, precum și satisfacerea neîntârziată a cererii solicitantului.

Prin hotărârea din 20 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Mitrofan împotriva Centrului de Excelență în Construcții” din orașul Chișinău privind obligarea să-i elibereze copia sesizării din 24 iulie 2007, semnată de directorul Colegiului adresată Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și copia răspunsului Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției la sesizarea dată, repararea prejudiciului cauzat în mărime de 2000 lei din contul Centrului de Excelență în Construcții, prin refuzul nelegitim de a furniza informații sau prin alte acțiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informații, precum și satisfacerea neîntârziată a cererii solicitantului.

Prin decizia din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Valeriu Mitrofan împotriva hotărârii din 20 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Mitrofan împotriva Instituției Publice „Centrul de Excelență în Construcții” cu privire la constatarea privării de acces la informație și repararea prejudiciului moral.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 15 aprilie 2020, Valeriu Mitrofan a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii depuse de Valeriu Mitrofan.

În motivarea recursului recurentul Valeriu Mitrofan a indicat că își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

La 20 mai 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Centrului de Excelență în Construcții din or. Chișinău copia recursului declarat de Valeriu Mitrofan împotriva deciziei din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 120 vol. I).

Completul specializat relevă că intimatul Centrul de Excelență în Construcții din or. Chișinău a recepționat copia recursului expediat de Valeriu Mitrofan, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 122 vol. I).

Intimatul Centrul de Excelență în Construcții din or. Chișinău nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de Valeriu Mitrofan împotriva deciziei din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul relevă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 14 februarie 2020. Totodată, decizia recurată a fost notificată recurentului Valeriu Mitrofan, la data de 02 aprilie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 92, vol. I).

În aceste circumstanțe recursul depus de Valeriu Mitrofan la 15 aprilie 2020, se consideră a fi depus în termen. (f.d. 99-107, vol. I).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, 7 p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de Valeriu Mitrofan este inadmisibil.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Valeriu Mitrofan se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan